

Arrest

nr. 309 224 van 3 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Rue Nanon 43
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 9 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 april 2024.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die de Syrische nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal

evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming weigerde het CGVS op 29 januari 2019 hem de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn voorgehouden activiteiten bij het Syrische leger tussen 2010 en 2015. Bijgevolg kon er evenmin geloof worden gehecht aan de door hem voorgehouden problemen met het Syrische leger en de rebellen die het gevolg waren van zijn ongeloofwaardig bevonden activiteiten bij en desertie uit het Syrische leger. Het CGVS kende hem de subsidiaire beschermingsstatus toe omdat er gezien het conflict in Syrië voor hem wel een reëel risico bestond op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Op 24 augustus 2022 nam het CGVS een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/5/1, §2 van de Vreemdelingenwet. Hij ging niet in beroep tegen deze beslissing.

In het kader van zijn huidig verzoek baseert verzoeker zich op de eerder door hem uiteengezette asielmotieven, met name dat zowel het Syrische regime als Daesh (Islamitische Staat) hem naar het leven staan. Hij haalt tevens aan dat heel zijn familie zich in België bevindt en dat hij niets meer heeft in Syrië, waar nog altijd een conflict gaande is. Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek heeft hij geen documenten neergelegd.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) hij naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken heeft aangebracht die betrekking hebben op zijn verzoek om internationale bescherming.

(ii) zoals reeds werd uiteengezet in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van 24 augustus 2022, het feit dat zijn familie in België woont op zich losstaat van zijn nood aan internationale bescherming. Dat de veiligheidssituatie in Syrië nog altijd te wensen overlaat en hij daar niets meer bezit, wat hij ook toen al aanhaalde, deed en doet geen afbreuk aan het feit dat hij in België veroordeeld is voor een ernstig misdrijf, wat de reden is dat de aan hem toegekende subsidiaire beschermingsstatus werd ingetrokken.

(iii) zijn bewering dat zowel het regime van president Assad als Daesh naar hem op zoek zijn vanwege zijn desertie uit het Syrische regeringsleger volkomen ongeloofwaardig is bevonden tijdens zijn aanvankelijke asielprocedure, reden waarom hij tijdens dat verzoek om internationale bescherming de vluchtelingenstatus geweigerd werd.

(iv) verzoeker niet aantoont dat zijn subsidiaire beschermingsstatus onterecht werd ingetrokken.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om

internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Gelet op het voorgaande, is een verwijzing naar de artikelen 55/5/1 en 55/4 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

De bestreden beslissing heeft voorts geen betrekking op het al dan niet verkrijgen van de Belgische nationaliteit. Bijgevolg kan verzoeker niet dienstig verwijzen naar het Wetboek van de Belgische nationaliteit, een bijhorend Koninklijk besluit en een arrest van het Hof van Cassatie, gevoegd aan zijn verzoekschrift, dienaangaande.

De bestreden beslissing houdt verder geen beslissing tot beëindiging van het verblijf in waardoor verzoekers betoog omtrent het beëindigen van het verblijf en de verwijzing naar de artikelen 22 en 23 van de Vreemdelingenwet niet dienstig kunnen aangevoerd worden. Verzoeker zijn beroep tegen de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 november 2022 tot beëindiging van het verblijf, werd door deze Raad verworpen bij arrest nr. 287 419 van 11 april 2023.

In casu is de commissaris-generaal van oordeel dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeker noch direct noch indirect mag worden teruggeleid naar de Syrië. Wat dit onderdeel van de bestreden beslissing betreft, merkt de Raad volledigheidshalve op dat in het kader van het huidig beroep enkel uitspraak kan worden gedaan over de vraag of er nieuwe elementen voorliggen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde weten niet over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer. Hoewel in de bestreden beslissing een advies wordt gegeven over de verenigbaarheid van een eventuele verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, bevat deze beslissing immers geen verwijderingsmaatregel. Het advies van de commissaris-generaal gaat slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet zodat het advies geen aanvechtbare rechtshandeling vormt.

8. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 13 juni 2024 staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. De loco adv. VzP vertolkt ter zitting de instructies van de dominis litis: ze wijst vooreerst op het verloop sinds haar voorlopige hechtenis, ze werd veroordeeld tot 120 u werkstraf en haar subsidiaire beschermingsstatus werd ingetrokken, een beslissing die ze evenwel niet heeft aangevochten. Intussen heeft ze een 2de VIB ingediend die evenwel ten onrechte volgens haar, afgewezen is. Zo wijst ze op een arrest van het Hof van Cassatie van 17 juni 2022 inzake de lijst van beletsels voortvloeiend uit ernstige persoonlijke omstandigheden zodat de aanvraag om de Belgische nationaliteit te bekomen negatief wordt geadviseerd. Mutatis mutandis stelt zij dat een veroordeling tot 120 u werkstraf niet als een ernstige persoonlijke omstandigheid kan worden gebruikt, haar 2de VIB, met een ongewijzigde situatie t.a.v. haar 1ste VIB, vergt een nieuwe evaluatie en de stelling van het CGVS en de Raad dat er geen nieuwe elementen zijn, dient herbekeken vanuit dit perspectief.”

5. Verzoeker brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 2 april 2024.

Het doel van de vraag tot horen bestaat erin om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke grond(en) van de beschikking men het niet eens is en waarom.

Verzoeker blijft hier echter in gebreke. Hij gaat met zijn betoog op zitting immers niet concreet in op doch voorbij aan de gronden van de beschikking, zoals waar in de beschikking wordt opgemerkt: *“De bestreden beslissing heeft voorts geen betrekking op het al dan niet verkrijgen van de Belgische nationaliteit. Bijgevolg kan verzoeker niet dienstig verwijzen naar het Wetboek van de Belgische nationaliteit, een bijhorend Koninklijk besluit en een arrest van het Hof van Cassatie, gevoegd aan zijn verzoekschrift, dienaangaande.”* Zoals dus al eerder duidelijk en expliciet werd aangegeven, is verzoekers argumentatie dienaangaande, die hij ter zitting herhaalt, niet dienstig.

Voor het overige beperkt verzoeker zich tot algemene opmerkingen en argumenten, zoals waar hij kort het verloop sinds zijn voorlopige hechtenis schetst, elementen die hij evenwel niet verder uitwerkt en nalaat concreet te betrekken op de gronden van de beschikking en die in zoverre ze zijn gericht op de beslissing van 24 augustus 2022 van het Commissariaat-generaal tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus te dezen niet relevant zijn, aangezien die beslissing niet het voorwerp uitmaakt van huidig beroep en verzoeker naliert tegen die betreffende beslissing in beroep te gaan waardoor deze vaststaand en definitief is. Verzoeker ontkracht noch weerlegt alzo en hij slaagt er met zijn betoog ter zitting niet in een ander licht te werpen op de eerder gedane vaststellingen op grond waarvan wordt besloten dat hij in het kader van zijn huidig tweede verzoek geen nieuwe elementen bijbrengt en er voorts geen feiten of elementen voorliggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. De algemene opmerking ter zitting dat een nieuwe evaluatie zich opdringt en dat de stelling dat er geen dergelijke nieuwe elementen zijn dient te worden bekeken, is geenszins van aard anders te doen besluiten.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 2 april 2024 opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS